

Z ŻAŁOBNEJ KARTY¹

Rocznik Pedagogiczny 40/2017
PL ISSN 0137-9585

Prof. zw. dr hab. Ewa Bilińska-Suchanek

Profesor Ewa Bilińska-Suchanek urodziła się 1954 roku, zmarła 23 stycznia 2017 roku. Naukowo była związana przede wszystkim z Akademią Pomorską w Słupsku (wcześniej Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Słupsku), gdzie między innymi kierowała Instytutem Pedagogiki (2002–2013) oraz Zakładem Pedagogiki Ogólnej i Podstaw Edukacji. Była też pracownikiem Wydziału Nauk Humanistycznych i Społecznych w Akademii Marynarki Wojennej im. Bohaterów Westerplatte. Habilitację otrzymała w 2001 roku, a nominację profesorską w 2015 roku. W 2011 roku została odznaczona Medalem Komisji Edukacji Narodowej MNiSW. W działalności naukowo-badawczej koncentrowała się na pedagogice ogólnej oraz pedagogice szkolnej, przede wszystkim na kategorii oporu w edukacji. Dorobek Profesor obejmuje blisko sto publikacji, w tym m.in. monografii: *Szkoła przyszłości – refleksyjne wyjście poza samego siebie*, 1998; *Opór wobec szkoły. Dorastanie w perspektywie paradygmatu oporu*, 2003 oraz *Nauczyciel i opór (wobec) systemu edukacyjnego*, 2013.

Prof. zw. dr hab. Maciej Demel

Twórca polskiej szkoły edukacji zdrowotnej, pedagogiki zdrowia i nowoczesnej koncepcji wychowania fizycznego, profesor Maciej Demel zmarł 27 stycznia 2017 roku w wieku 94 lat. Ukończył studia wyższe w zakresie wychowania fizycznego, pedagogiki i medycyny. Doktoryzował się i habilitował na Uniwersytecie Warszawskim. Tytuł profesora nadzwyczajnego nauk o kulturze fizycznej uzyskał w 1971 roku, a profesora zwyczajnego w 1979 roku. Jako nauczyciel akademicki współpracował między innymi z Uniwersytetem Marii Curie-Skłodowskiej i Akademii Medycznej w Lublinie, WSWF w Krakowie i Poznaniu, WSP w Kielcach oraz Uniwersytetu Warszawskiego i AWF w Warszawie. W 1993 roku otrzymał godność doktora *honoris causa* AWF w Krakowie. Jego dorobek obejmuje kilkaset prac naukowych z teorii wychowania fizycznego, pedagogiki zdrowia i historii medycyny społecznej, m.in.: *Propedeutyka wychowania fizycznego*, 1965; *Szkice krytyczne o kulturze fizycznej*, 1973 oraz *Teoria wychowania fizycznego*, 1974.

1 Na podstawie Biuletynów Informacyjnych KNP PAN: numery od 168Z (17.12.2016 r.) do 202Z (22.09.2017 r.) oraz informacji zawartych na witrynie <http://sliwski-pedagog.blogspot.com>.

Prof. zw. dr hab. Mariola Chomczyńska-Rubacha

Profesor Mariola Chomczyńska-Rubacha (ur. 18.07.1957 roku), badaczka procesów społecznych i edukacyjnych, lokujących się w paradygmacie krytycznej socjologii edukacji i „studiów gender”, zmarła 6 lutego 2017 roku po wieloletnich zmaganiach z chorobą. Habilitację uzyskała w 2002 roku, nominację profesorską w 2012 roku. Kierowała Katedrą Pedagogiki Szkolnej na Wydziale Nauk Pedagogicznych Uniwersytetu Marii-Curie Skłodowskiej w Lublinie. Redaktor naukowa „Przeglądu Badań Edukacyjnych”, który założyła w 2005 roku. Prowadziła badania nad nierównościami społecznymi w edukacji, dyskryminacją ze względu na płeć, edukacją seksualną, ukrytym programem szkoły i kształcenia nauczycieli oraz rozwojem i wychowaniem moralnym. Opublikowała kilkanaście monografii i podręczników, w tym podręczniki do edukacji seksualnej, wydanych m.in. przez WSiP oraz kilkadziesiąt artykułów, w tym w czasopismach z listy filadelfijskiej oraz ERIH. Jest m.in. autorką monografii: *Edukacja seksualne w społeczeństwie współczesnym. Konteksty pedagogiczne i psychospołeczne*, 2002; *Płeć i szkoła. Od edukacji rodzajowej do pedagogiki rodzaju*, 2011.

Prof. zw. dr hab. Kazimierz Bernard Wenta

Kilka miesięcy przed jubileuszem swoich osiemdziesiątych urodzin zmarł emerytowany profesor Uniwersytetu Szczecińskiego Kazimierz Bernard Wenta (16.11.1937–12.03.2017). Pracował m.in. w Wyższej Szkole Humanistycznej TWP w Szczecinie i Politechnice Koszalińskiej. Stopień naukowy dr. hab. nauk humanistycznych uzyskał w 1994 roku, zaś tytuł profesora w 2004 roku. Na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Szczecińskiego pełnił funkcje: zastępcy dyrektora i dyrektora Instytutu Pedagogiki (1998–2002) oraz kierownika Zakładu Edukacji Informatycznej i Medialnej (1997–2008). W polu zainteresowań naukowych Profesora znajdowała przede wszystkim problematyka pedagogiki medialnej, w tym przemiany edukacji w dobie rozwoju społeczeństwa wiedzy. Opublikował ponad 350 artykułów naukowych w kraju i za granicą oraz kilkanaście książek m.in.: *Opracowanie raportów z badań w latach 1985–1990 z komentarzami do współczesnych trendów pedagogicznych*, 1994; *Metodyka stosowania technik komputerowych w edukacji szkolnej*, 1999; *Samouctwo informacyjne młodych nauczycieli akademickich*, 2003 i *Teoria chaosu w dyskusji nad pedagogiką*, 2011.

Dr hab. Teresa Alicja Bauman

Profesor Uniwersytetu Gdańskiego Teresa Bauman zmarła 15 marca 2017 roku. Pracowała m.in. w Zakładzie Dydaktyki Instytutu Pedagogiki Uniwersytetu Gdańskiego oraz Instytucie Nauk Humanistycznych i Społecznych Wyższej

Szkoły Bankowej w Gdańsku. Stopień naukowy doktora habilitowanego uzyskała w 2003 roku. Była członkinią Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN oraz Gdańskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego. Zainteresowania naukowe prof. Bauman obejmowały: rolę i miejsce uniwersytetu w kulturze narodowej i europejskiej; proces kształcenia uniwersyteckiego oraz stosowanie badań jakościowych w poznawaniu zjawisk społecznych. Za jej najważniejsze publikacje można uznać: *Uniwersytet wobec zmian społeczno-kulturowych. Casus Uniwersytetu Gdańskiego*, 2001 oraz *Zasady badań pedagogicznych. Strategie ilościowe i jakościowe* (współautorstwo z T. Pilchem), 2001.

Prof. zw. dr hab. Mieczysław Adamczyk

W wieku 84 lat zmarł Mieczysław Jerzy Adamczyk (ur. 2.12.1933), znaczący przedstawiciel pedagogiki porównawczej i historii oświaty w Polsce. Habilitację uzyskał w 1982 roku, tytuł profesora w 2000 roku. Był związany naukowo przede wszystkim z wrocławskim środowiskiem naukowym – pracował w Akademii Rolniczej we Wrocławiu, Uniwersytecie Wrocławskim, Dolnośląskiej Szkole Wyższej we Wrocławiu (także Wydziale Zamiejscowym DSW w Kłodzku), Papieskim Wydziale Teologicznym we Wrocławiu, ale też w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Opolu oraz Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Był członkiem Rad Redakcyjnych dwóch czasopism krajowych i jednego zagranicznego (*Review Comparative Educations in Education*), a także członkiem kilku towarzystw naukowych, m.in. Sekcji Historii Oddziału PAN we Wrocławiu. W 1981 roku został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, w 1983 roku Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski i w 1994 roku Złotym Medalem KEN. Jego dorobek naukowy (ponad sto publikacji naukowych, w tym kilka monografii i skrypt dla studentów) tworzą prace z zakresu pedagogiki porównawczej i edukacji zagranicznej, a także historii oświaty. Główne dzieła to: *Edukacja w krajach rozwiniętych*, 1999, 2002; *Wybrane zagadnienia szkolnictwa i wychowania w świecie*, 1998.